

STEIN EVJU

Professor i arbeidsrett, Universitetet i Oslo
Honorær professor, Handelshøyskolen, Aarhus Universitet

Kontor:
Institutt for privatrett
Universitetet i Oslo
Postboks 6706 St. Olavs pl.
0130 OSLO

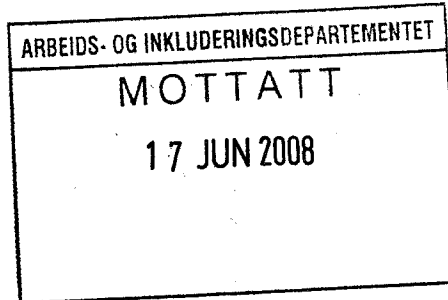
Privat:
Sagtomtveien 54
1359 EIKSMARKA

Tlf.: 22 85 93 25
Fax: 22 85 97 20
E-post: stein.evju@jus.uio.no

Tlf.: 67 14 85 80
Fax: 67 14 64 14
E-post: stein@evju.org

Tariffnemnda
v/Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep

0030 OSLO

2. juni 2008

Deres ref.: Sak TN-200800345

Min ref.: SE AID/H 08-003

HØRING – UTKAST TIL FORSKRIFT OM ALLMENNGJØRING AV TARIFFAVTALE I SKIPS- OG VERFTSINDUSTRIEN

Jeg konstaterer at høringsnotatet på det generelle plan følger det samme mønster som i tidligere saker. Når det gjelder de overordnede spørsmål gir notatet for såvidt ikke grunn for andre bemerkninger enn dem jeg har gitt uttrykk for tidligere. Jeg henholder meg til dem.

Diskusjonen i notatet om "dokumentasjonskravet" gir imidlertid grunn til noen videre bemerkninger.

I notatet holdes det fast ved at lovens uttrykk "påviselig dårligere" er slik å forstå at "påviselig" er et *beviskrav*, ikke et "kvalifikasjonskrav" – hvilket vel betyr et materielt krav om en viss gradsforskjell.

Holder man fast ved dette utgangspunktet, er bevisetnaet på dette punkt bare om noe er "dårligere". I og for seg må en hvilken som helst forskjell da være tilstrekkelig. Det riktige må her være å bygge på en *samlet vurdering* av de relevante lønns- og arbeidsvilkår, i samsvar med lovens § 1-1 ("samlet sett") og forskriftsutkastets § 10 (feilaktig kalt § 11 i bemerkningene til § 4).

En ganske annen dimensjon er spørsmålet om *hvem* som må ha "dårligere" vilkår for at Tariffnemnda skal (kunne) gripe inn. Dette har ikke bare et nasjonalitetsaspekt ("utenlandske arbeidstakere"). Det har også en *kvantitativ* side. Det er åpenbart problematisk at denne ikke drøftes i høringsnotatet, og likeledes at høringsnotatet heller ikke går inn på den temporale siden av bevisvurderingen.

Den kvantitative siden aksentueres når det vises til (s. 4) at det fra søkerens side er lagt frem opplysninger fra 15 virksomheter. For flere av disse heter det i høringsnotatet at de "synes å kunne dokumentere ordnede lønns- og arbeidsvilkår" (s. 6). De spørsmålene man rimeligvis må stille, er

- Hvor stor andel av utenlandske arbeidstakere i de "dokumenterte" virksomhetene har ikke "ordnede lønns- og arbeidsvilkår";

- hvor stor andel av virksomhetene i bransjen (som vil bli omfattet av en forskrift) utgjør de virksomhetene hvor utenlandske arbeidstagere ikke har ”ordnede lønns- og arbeidsvilkår”; og
- hvor stor andel av alle utenlandske arbeidstagere i bransjen, og av alle arbeidstagere totalt i bransjen, utgjør de hvis lønns- og arbeidsvilkår er ”dårligere” i lovens forstand.

Hvorvidt en sak er ”unødvendig” eller et problem er ”lite” kan ikke godt besvares uten at man går inn på dette. Unnlater man å gjøre, vil det rimeligvis kunne komme til å reflektere på vurderingen av en forskrifts formål.

Den temporale siden av bevisvurderingen er aksentuert ved bemerkningene fra nevndens mindretall, advokat Melsom. Hun har fremholdt (s. 7) at ”mye av dokumentasjonen ligger halvannet til tre år tilbake i tid”. Jeg må gå ut fra at dette er riktig, eftersom det ikke er sagt noe i flertallets bemerkninger som kan indikere noe annet. Når det er spørsmål om å gi en forskrift som skal virke *fremover* i tid, må det imidlertid være rimelig selvsagt at de forhold man skal bygge på, er representative for nåtidssituasjonen, dvs. hvordan det må antas at situasjonen er så nær som mulig opp til det tidspunkt det er tale om å treffe et vedtak på. Ellers kan vedtaket rent faktisk bli et slag i luften, og uansett kan grunnlaget reflektere på formålsvurderingen, tilsvarende som ovenfor.

Med vennlig hilsen

Stein Evju (s.)